

[Justitsministeren]

kryds med ringe færdsel, hvor der ikke er etableret ubetinget vigepligt. I disse kryds gælder den almindelige højrevigepligt.

De nye former for afmærkning af ubetinget vigepligt, der blev gennemført i forbindelse med færdselslovsændringen i 1975, skulle være tilendebragt, inden færdselsloven af 1976 trådte i kraft den 1. maj 1977.

Justitsministeriet vil på den givne foranledning bede politikredsene være opmærksomme på, om der måtte være steder i kredsen, hvor afmærkningen ikke er bragt i overensstemmelse med reglerne i vejafmærkningscirkulæret om afmærkning af ubetinget vigepligt i henhold til færdselslovens § 26, stk. 2.

Reglerne om etablering og afmærkning af ubetinget vigepligt svarer til reglerne i Wienerkonventionen af 1968 om færdselstavler og -signaler og de europæiske overenskomster fra 1971 og 1973, bortset fra at ubetinget vigepligt i vejryds efter traktaterne altid skal afmærkes med stoptavle eller med trekanttavle, der kan suppleres med vige- eller indmundingslinje på kørebanen. Efter vejafmærkningscirkulæret kan ubetinget vigepligt indtil videre afmærkes alene med vigelinje på mindre betydende veje. Samtidig opregner cirkulæret en række tilfælde, hvor der skal opstilles tavle selv på sådanne veje.

Når justitsministeriet i forbindelse med ændringen af vigepligtsreglerne i 1975 tillod, at ubetinget vigepligt i visse tilfælde kunne afmærkes med vigelinje alene, i stedet for straks at påbyde opstilling af trekanttavler i alle tilfælde, skyldtes det, at det bl. a. af økonomiske grunde ikke ville være muligt inden for den fastsatte overgangsperiode på 1½ år at opstille tavler i samtlige kryds, der tidligere var afmærket med indmundingslinjer, og at afmærkning efter de nye retningslinjer i sig selv var en væsentlig forbedring i forhold til tidligere.

Som det fremgår af ordene »indtil videre«, var det imidlertid justitsministeriets hensigt – på grundlag af erfaringerne med de nye retningslinjer – senere at tage stilling til, i hvilket omfang og efter hvilken tidsplan pligten til at opsætte tavler bør udvides.

I perioden fra de nævnte reglers ikrafttræden og indtil i dag har der efter de oplysninger, der har foreligget for justitsministeriet, ikke været tilfælde, hvor afmærkning af ubetinget vigepligt gennemført alene med vige-

linje i overensstemmelse med bestemmelserne i vejafmærkningscirkulæret har måttet anses for uforsvarlig. Ministeriet vil imidlertid samtidig med den ovenfor nævnte anmodning til politikredsene udbede sig oplysning om, hvilke erfaringer man indtil nu har haft i kredsene for så vidt angår afmærkning af ubetinget vigepligt gennemført alene med vigelinje.

Vedrørende afmærkning af andre forhold end vigepligt kan der henvises til § 63 i vejafmærkningsbekendtgørelsen, hvor der efter aftale med kommunerne er givet frist til den 1. september 1981 med udskiftningen af visse former for afmærkning. Bestemmelsen omfatter især længdefælmærkning på kørebanen, hvis udskiftning er en overordentlig tid- og arbejdskrævende opgave. Således som reglen er udformet, giver den efter justitsministeriets opfattelse ikke anledning til færdselssikkerhedsmæssige problemer.

Til *udenrigsministeren* (24/7 78) af:

Bjørn Poulsen (SF):

»Hvor store er beskatningsprocenterne til EF af en EF-indkomst?«
(Spm. nr. 1045).

Besvarelse (2/8 78):

Udenrigsministeren (Anker Jørgensen):

Reglerne om skat til EF er fastlagt i Rådsforordning nr. 260/68 om fastlæggelse af betingelserne for og fremgangsmåden ved opkrævning af skat til Det europæiske Fællesskab.

Efter de seneste tilpasninger har skatteska-
laen følgende udseende:

Skattepligtigt beløb i intervaller	Skatteprocent
852–15.041 bfrs	8
–20.716 bfrs	10
–23.742 bfrs	12,5
–26.959 bfrs	15
–29.985 bfrs	17,5
–32.918 bfrs	20
–35.945 bfrs	22,5
–38.878 bfrs	25
–41.903 bfrs	27,5
–44.836 bfrs	30
–47.863 bfrs	32,5